

അത്ഭുതങ്ങളും പരിശുദ്ധാത്മാവും

“കർത്താവ് താൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതും ദൈവം അടയാളങ്ങളാലും അത്ഭുതങ്ങളാലും വിവിധവീര്യപ്രവൃത്തികളാലും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകിക്കൊണ്ടും സാക്ഷി നിന്നതും കേട്ടവർ നമുക്ക് ഉറപ്പിച്ചു തന്നതുമായ ഇത്ര വലിയ രക്ഷ നാം ഗണ്യമാക്കാതെ പോയാൽ എങ്ങനെ തെറ്റി ഒഴിയും?” (എബ്രായർ 2:3, 4).

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മുഖ്യ പ്രവൃത്തികളിലൊന്നായിരുന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ. പിതാവ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഒരു ഏജൻറായിട്ടായിരുന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് തിരുവെഴുത്ത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു (എബ്രായർ 2:3, 4). ആത്മാവിന്റെ അത്ഭുത പ്രവർത്തികൾ മുഖാന്തരം സംസാരിച്ചവർ തന്റെ ആളുകളായിരുന്നു എന്ന് ദൈവം സാക്ഷീകരിച്ചു (മർക്കൊസ് 16:20). അങ്ങനെ ആത്മാവിനാൽ, തന്റെ വചനം അവതരിപ്പിച്ചു, ഉറപ്പിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

അത്ഭുതങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുകയില്ല

അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളാൽ ദൈവം തെളിയിച്ചത്, വീണ്ടും അത്ഭുതം ചെയ്ത് ഉറപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സൃഷ്ടിതന്മാൽ, ഒരിക്കൽ എന്നേക്കുമായി ദൈവത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പും സ്വഭാവവും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു (റോമർ 1:20). ദൈവം തന്റെ ശക്തിപ്രഭാവം ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിടകൂടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 19:1) അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്മാൽ മഹിമ നമ്മുടെ ഗൃഹത്തിലെ അസംഖ്യം ജീവികളിൽ കാണാം. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും സ്വഭാവവും സൃഷ്ടിതന്മാൽ കൂടെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന മതങ്ങൾ പല ദേവന്മാരെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നവർ, ഏക സത്യ ദൈവത്തിന്റെ തെളിവ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പല വ്യാജ ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന മിസ്രയീമിൽ ദൈവത്തിന് തന്നെതന്നെ തെളിയിക്കേണ്ടി വന്നു. പല ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന മിസ്രയീമിലെ ഫറവോൻ ചോദിച്ചു, “യിസ്രായേലിനെ വിട്ടയപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ യഹോവയുടെ വാക്ക് കേൾക്കേണ്ടതിന് അവൻ ആർ?” (പുറപ്പാട് 5:2). അതിനു പ്രതികരണമായി ദൈവം അത്ഭുതങ്ങളിലൂടെ മിസ്രയീം ദേവന്മാരിൽ തന്റെ ശക്തി അവൻ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. താൻ മാത്രമാണ് ദൈവം എന്ന് അവൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവൻ പറഞ്ഞു, “... മിസ്രയീമിലെ സകല ദേവന്മാരിലും ഞാൻ ന്യായവിധി നടത്തും; ഞാൻ യഹോവയാകുന്നു” (പുറപ്പാട് 12:12). മിസ്രയീം അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് യിസ്രായേലിനെ വിടുവിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത് ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതമായിരുന്നു എന്ന് മോശെയുടെ അമ്മായി-അപ്പൻ-ആയിരുന്ന യിത്രോ പറയുകയുണ്ടായി. അവൻ പറഞ്ഞു, “യഹോവ സകല ദേവന്മാരിലും വലിയവൻ

എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു, അതേ, ഇവരോട് അവർ അഹങ്കരിച്ച കാര്യത്തിൽ തന്നെ” (പുറപ്പാട് 18:11).

താൻ മാത്രമാണ് ദൈവമെന്ന് പിൻവരുന്ന ഓരോ തലമുറയിലും തെളിയിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. താൻ മിസ്രയീമിൽ അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കുമെന്ന് ദൈവം മോശെയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു, “ഞാൻ മിസ്രയീമിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളും അവരുടെ മദ്ധ്യേ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളും നീ നീന്റെ പുത്രന്മാരോടും പൗത്രന്മാരോടും വിവരിക്കേണ്ടതിനും ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനും ഞാൻ അവന്റേയും ഭൃത്യന്മാരുടേയും ഹൃദയം കുറിക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു” (പുറപ്പാട് 10:2). മിസ്രയീം ദേവന്മാരുടെ മേൽ ദൈവത്തിന് ശക്തി ഉണ്ടെന്ന് വീണ്ടും യിസ്രായേലിന്റെ സന്തതികൾക്കും പൗത്രന്മാർക്കും കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കണ്ടവരായിരുന്നു പിൻതലമുറയോട് അത് അറിയിക്കേണ്ടത്, അങ്ങനെയഹോവ മാത്രമാണ് ഏകസത്യ ദൈവമെന്ന് അവർ അറിയണമായിരുന്നു.

വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഗിരെയോൻ ചോദിച്ചു, “... യഹോവ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നമുക്ക് ഇതൊക്കെ ഭവിക്കുന്നത് എന്ത്? ‘യഹോവ നമ്മെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നമ്മോട് അറിയിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ ഒക്കെയും എവിടെ? ...’” (ന്യായാധിപന്മാർ 6:13). അവന്റെ ചോദ്യം തെളിയിക്കുന്നത് (1) മിസ്രയീമിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ വീണ്ടും ചെയ്തില്ല (2) ആ അത്ഭുതങ്ങളെ കുറിച്ച് പിൻതലമുറയോട് അത് കണ്ടവർ അറിയിച്ചിരുന്നു.

അതുപോലെ, യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടവർ അവ എഴുതിയതുകൊണ്ട് ഭാവി തലമുറക്ക് അതു വായിച്ച് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയും (യോഹന്നാൻ 20:30, 31). അവന്റെ ജീവിതം, അത്ഭുതങ്ങൾ, മരണം, അടക്കം, ഉയിർപ്പ് എന്നിവയും മറ്റും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് എഴുതപ്പെട്ട വചനത്തിൽനിന്നാണ്. ആ സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു

ചിലപ്പോൾ ആളുകളോടുള്ള മനസ്സിലിട് കാണിച്ച് യേശു അത്ഭുതം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 9:36; 14:14; 15:32; 20:34). എങ്ങനെയായാലും, സൃഷ്ടി മുതലുള്ള എല്ലാ അത്ഭുതങ്ങളുടേയും പിന്നിൽ മുഖ്യമായ ഒരു ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു.

1. ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതാണ് ദൈവത്തിന്റെ മനോഹരമായ സൃഷ്ടിതം (റോമർ 1:20).
2. അത്ഭുതങ്ങൾ മുഖാന്തരം താൻ മാത്രമാണ് ഏകസത്യദൈവം എന്ന് തെളിയിക്കുന്നു - മിസ്രയീം ദേവന്മാരേക്കാളും (പുറപ്പാട് 10:2) കനാനുദേവന്മാരേക്കാളും ഉന്നതൻ (1 രാജാക്കന്മാർ 18:36-39).
3. ദൈവം അത്ഭുതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും, വീര്യപ്രവൃത്തികളാലും യേശു ദൈവവപുത്രനാണെന്ന് തെളിയിച്ചു (യോഹന്നാൻ 20:30, 31; പ്രവൃത്തികൾ 2:22).
4. ദൈവം “അത്ഭുതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും വീര്യപ്രവൃത്തികളാലും” ചിലരെ (അപ്പൊസ്തലന്മാരെ) തന്റെ വക്താക്കളായി തിരിച്ചറിയിച്ചു (2 കൊരിന്ത്യർ 12:12).
5. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത ചിലരിൽ തന്റെ ശക്തി പ്രദർശി

പ്പിച്ച് ദൈവം വചനം വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി (എഫെസ്യർ 3:3-5; 2 തിമൊഥെയോസ് 3:16; 1 പത്രോസ് 1:10-12; 2 പത്രോസ് 1:20, 21).

6. ദൈവത്തിന്റെ വക്താക്കൾക്ക് അത്ഭുതകരമായി വചനം നൽകുക മാത്രമല്ല, ആ വചനം അത്ഭുതങ്ങളാലും, അടയാളങ്ങളാലും, വീര്യപ്രവർത്തികളാലും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (മർക്കൊസ് 16:20; പ്രവൃത്തികൾ 14:3; എബ്രായർ 2:2-4).

7. ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അത്ഭുതകരമായ അടയാളങ്ങളാൽ ഉറപ്പിച്ചു. ഉദാഹരണത്തിന്, അവൻ ജാതികൾക്കും രക്ഷയുടെ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഒരു അടയാളം ചെയ്തു (പ്രവൃത്തികൾ 10:47; 11:17; 15:7-9). ശമര്യക്കാരുടെ പരിവർത്തനം അംഗീകരിക്കുന്നതിനും അടയാളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തികൾ 8:14-19) - അവരെ യെഹൂദന്മാർ സാധാരണ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല (യോഹന്നാൻ 4:9) - യോഹന്നാന്റെ പരിവർത്തകരെ വീണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട് (പ്രവൃത്തികൾ 19:1-6).

വ്യാജ അടയാളങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്

ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരും ജനത്തെ ബോധ്യമാക്കുവാൻ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സത്യം മോശെയും (ആവർത്തനപുസ്തകം 13:1-3), യേശുവും (മത്തായി 24:24), പൗലൊസും (2 കൊരിന്ത്യർ 11:13-15; 2 തൈതസലൊനിക്യർ 2:8-10), യോഹന്നാനും (വെളിപ്പാട് 13:13, 14; 16:14) പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേൾക്കുന്നതു ദൈവവചനമാണോ എന്ന് നാം ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ പരിശോധിക്കണം. പ്രവാചകന്റെ ഫലത്തെയും (മത്തായി 7:15-20) ഉപദേശത്തെയും നോക്കി അവൻ വാസ്തവത്തിലുള്ള പ്രവാചകനാണോ അല്ലയോ എന്ന് വിവേചിക്കണം. ദൈവം തന്റെ ജനത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ചു:

നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രവാചകനോ സ്വപ്നക്കാരനോ എഴുന്നേറ്റു, ... “നീ (അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത) അന്യദൈവങ്ങളെ നാം ചെന്നു സേവിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു അടയാളമോ അത്ഭുതമോ മുന്നറിയിക്കുകയും അവൻ പറഞ്ഞ അത്ഭുതമോ അടയാളമോ സംഭവിച്ചാൽ ആ പ്രവാചകന്റെയോ സ്വപ്നക്കാരന്റെയോ വാക്ക് നീ കേട്ട് അനുസരിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസോടും കൂടെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുകയോ, നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ഭയപ്പെടുകയും അവന്റെ കല്പന പ്രമാണിച്ചു അവന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുകയും അവനെ സേവിച്ചു അവനോടു ചേർന്നിരിക്കുകയും വേണം ... എന്നാൽ ആ പ്രവാചകനോ സ്വപ്നക്കാരനോ നിങ്ങളെ തെറ്റിപ്പാൻ നോക്കിയതുകൊണ്ട് അവനെ കൊല്ലേണം ... (ആവർത്തനപുസ്തകം 13:1-5).

ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് പറയുന്നത് പരിശോധിക്കണമെന്ന് ദൈവം തന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു (1 യോഹന്നാൻ 4:1, 6). ദൈവം ബൈബിളിൽ വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഉപദേശം ആരെങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചാൽ, അവൻ അത്ഭുതവും അടയാളവും കാണിച്ചാൽപോലും അവൻ കള്ളപ്രവാചകനത്രെ.

ഫറവോൻ തന്റെ മാന്ത്രികരകൊണ്ട് മോശെ വടി താഴെയിട്ടപ്പോൾ പാമ്പായി തീർന്ന “അത്ഭുതം ചെയ്യിക്കയുണ്ടായി” (പുറപ്പാട് 7:11) വെള്ളം രക്തമാക്കി മാറ്റിയതും അതുപോലെ ചെയ്തു (പുറപ്പാട് 7:20, 22), തവളയെയും ഉണ്ടാക്കി (പുറപ്പാട് 8:6, 7). ആ പ്രവൃത്തികൾ, എങ്ങനെയായാലും, അത്ഭുതമെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഫറവോന്റെ മാന്ത്രികരുടെ അത്ഭുതങ്ങൾ, ദൈവത്തിൽനിന്നായിരുന്നില്ല. അതുപോലെ, ഇന്ന് ആധുനിക അത്ഭുത-പ്രവൃത്തിക്കാർ അവകാശപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അതൊന്നും ദൈവത്തിൽനിന്നല്ല എന്നു വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

അത്തരം വഞ്ചനാപരമായ പരിശീലനങ്ങളുടെ ഉറവിടത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്ക് തീർച്ചയില്ലായിരിക്കാം. അവ സാത്താനിൽനിന്നുള്ള വ്യാജമായ അത്ഭുതശക്തിയാണോ (2 തെസലൊനികൂർ 2:9), സാത്താനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണോ (2 കൊരിന്ത്യർ 11:13-15), ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന വഞ്ചനയാണോ (2 തെസലൊനികൂർ 2:11, 12), അല്ലെങ്കിൽ ഭൂതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അടയാളമാണോ (വെളിപ്പാട് 16:14)? അത്തരം ശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാൻ ദൈവം ഇന്നു സാത്താനെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇയ്യോബിനെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവം പിശാചിനെ അനുവദിച്ചു എന്നു നമുക്ക് അറിയാം (ഇയ്യോബ് 1:12; 2:6) ഭൂതം ഒരു യുവാവിനെക്കൊണ്ട് ചങ്ങല വലിച്ചു പൊട്ടിക്കുവാനും, വിലങ്ങ് ഉരുമ്മി ഒടിക്കുവാനും ഇടയാക്കി (മർക്കൊസ് 5:2-4). എങ്ങനെയായാലും, ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളോട് കിടപിടിക്കാവുന്ന ഒന്നും നേടുവാനുള്ള ശക്തി സാത്താൻ ഒരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. യേശുവിന്റെ കാലത്ത് സാത്താനോ ഭൂതത്തിനോ അസാധാരണ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഇന്ന് സാത്താനോ ഭൂതത്തിനോ അത്തരം അത്ഭുതശക്തിയുണ്ട് എന്നു ധരിക്കരുത്. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരായിരുന്നു വചനം എഴുതിയതെന്നും, അവർ എഴുതിയ വചനപ്രകാരം ആരാണു് സത്യോപദേഷ്ടാവ് എന്നും ആരാണു് ദുരുപദേഷ്ടാവ് എന്നും അതിൽനിന്നു നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം (1 യോഹന്നാൻ 4:6).

അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് ദൈവികമായ ഉറവിടമുണ്ട്

ഒരാളുടെ വിശ്വാസശക്തിയാലല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാലായിരുന്നു അത്ഭുതം നടന്നത്. യേശു, തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ച് (ഫിലിപ്പിയർ 2:6, 7), തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്ത പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവൻ അത്ഭുതം ചെയ്തു (മത്തായി 12:28; ലൂക്കൊസ് 4:18; പ്രവൃത്തികൾ 10:38). എഴുപതു ശിഷ്യന്മാർക്ക് അവൻ ചില അത്ഭുതശക്തികൾ നൽകി (ലൂക്കൊസ് 10:9, 17), കൂടാതെ അവന്റെ വ്യക്തിപരമായ ശുശ്രൂഷകൾക്കിടയിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും നൽകി (മത്തായി 10:1), അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖാന്തരം ആയിരിക്കാം (യോഹന്നാൻ 14:17). പിന്നീട്, അവർ സ്നാനമേൽക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു (പ്രവൃത്തികൾ 1:2-5; 2:4), അങ്ങനെ അവർ കൂടുതൽ ശക്തരാകുകയും ചെയ്തു. പെന്തകൊസ്തനാളിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വന്നതിനുശേഷം കുറെ നാളത്തേക്ക് അവർ മാത്രമായിരുന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത് എന്നു തോന്നുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:43; 4:33; 5:12). അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പ് ലഭിക്കുന്നതുവരെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല, അതു സ്തൈഫാനോസിനും ഫിലിപ്പോസിനും

വാസ്തവമായിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 6:5, 6, 8; 8:6).

അവരുടെ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ - അശുദ്ധാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനുള്ള അധികാരം അവർക്ക് കൊടുത്തിരുന്നു (മത്തായി 10:1, 8; മർക്കൊസ് 3:14, 15) ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും (മർക്കൊസ് 6:13) - അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ഒരിക്കൽ ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിന്റെ കാരണം അവർക്ക് അതിനുള്ള അധികാരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, അവരുടെ വിശ്വാസക്കുറവ് നിമിത്തമായിരുന്നു (മത്തായി 17:20). വിശ്വാസക്കുറവ്, ഭൂതം-ബാധിച്ച മകന്റേയോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ അപ്പന്റേയോ ആയിരുന്നില്ല, അപ്പൊസ്തലന്മാരിലായിരുന്നു.

ഒരു അത്ഭുതം ചെയ്യുവാൻ, ആദ്യം ശക്തി നൽകണമായിരുന്നു. പിന്നെ, ആ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വിശ്വാസം ആവശ്യമായിരുന്നു. പത്രൊസിന് വെള്ളത്തിന്മേൽ നടക്കുവാൻ യേശു ശക്തി നൽകി, എന്നാൽ പത്രൊസ് പരാജയപ്പെട്ടു - ശക്തി കൊടുക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല അവൻ പരാജയപ്പെട്ടത് - പിന്നെയോ അവന്റെ വിശ്വാസക്കുറവാണ് പരാജയപ്പെടുത്തിയത് (മത്തായി 14:28-31).

ദൈവത്താൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് മുഖാന്തരമായിരുന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ നൽകിയത് (1 കൊരിന്ത്യർ 12:4-6). അതു മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്താലോ ഇഷ്ടത്താലോ മാത്രം സംഭവിച്ചതല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവ് മുഖാന്തരമാണ് നടന്നത്. നമ്മോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് “ഇതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് താൻ ഇഹിക്കുംപോലെ അവനവന് അതതു വരം പകുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവ് തന്നെ” (1 കൊരിന്ത്യർ 12:11; കൂടാതെ എബ്രായർ 2:4). ആത്മീയ വരങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഇച്ഛക്കനുസരിച്ചാണ് അത്ഭുതവരങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നത്.

തങ്ങളുടെ കൈവെപ്പിനാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക്, ആത്മാവിനെ പകർന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരിൽ ആത്മവരങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുവാൻ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 19:6; 2 തിമൊഥെയൊസ് 1:6). പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പകർന്നുകൊടുപ്പാനുള്ള കഴിവ് അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമായിരുന്നു (2 കൊരിന്ത്യർ 12:12). അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പിനാൽ അത്ഭുതവരങ്ങൾ ലഭിച്ചവർക്ക് തങ്ങളുടെ കൈവെപ്പിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പകർന്നു കൊടുപ്പാനുള്ള കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഫിലിപ്പൊസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പോലും (പ്രവൃത്തികൾ 8:6), അപ്പൊസ്തലന്മാരായ - പത്രൊസും യോഹന്നാനും - വേണ്ടി വന്നു ശമര്യയിൽ ഉള്ളവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് പകർന്നുകൊടുപ്പാൻ (പ്രവൃത്തികൾ 8:14-19). മറ്റുള്ളവരിൽ അത്ഭുതവരങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുപ്പാൻ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് പ്രത്യേക കഴിവുകൾ നൽകിയിരുന്നു.

ജെ. ഡബ്ല്യു. മെക്കാർവേ, ശമര്യയിലെ പത്രൊസിന്റെയും യോഹന്നാനേയും ശമര്യയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു,

ആ രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മറ്റു ദൗത്യങ്ങൾ എന്തായിരുന്നാലും, ഉദാഹരണമായി ശിഷ്യന്മാരുടെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഫിലിപ്പൊസിനെ അവന്റെ വേലയിൽ സഹായിക്കൽ തുടങ്ങിയവ ആണെങ്കിലും, അവരുടെ മുഖ്യ ദൗത്യം പരിശുദ്ധാത്മാവ് പകരൽ ആയിരുന്നു. അവരെ

എന്തിനു വേണ്ടി അയച്ചുവോ അതാണ് അവർ ആദ്യം ചെയ്തത്, എന്നാൽ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പകരുക എന്നതായിരുന്നു: അതിനാൽ അവരുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം അതായിരുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, ഫിലിപ്പൊസിനു അതു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം അതാകുമായിരുന്നില്ല. ഇതു ഉറപ്പിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അത്ഭുതവരങ്ങൾ പകർന്നു കൊടുത്തിരുന്നത് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കയ്യാലായിരുന്നു എന്നാണ്. അത്തരത്തിൽ മറ്റൊന്ന് നടന്നത് എഫെസോസിലെ പന്ത്രണ്ട് പേരിലായിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 19:1-7), അവിടെയും വരങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുത്തതു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കയ്യാലായിരുന്നു.¹

കൊരിന്ത്യാസഭ ഒരു വരത്തിലും കുറവില്ലാതെയിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 1:7), എന്ന വസ്തുത പൗലൊസ് ഒരു അപ്പൊസ്തലനായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. പൗലൊസ് അവർക്ക് എഴുതി, "... കർത്താവിൽ എന്റെ അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെ മുദ്ര നിങ്ങൾ അല്ലയോ" (1 കൊരിന്ത്യർ 9:2). ആ വരങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പ് കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ, പൗലൊസിന് തന്റെ അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെ മുദ്രയായി കൊരിന്ത്യാസഭ എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല, അപ്പോൾ പൗലൊസ് അപ്പൊസ്തലനുമായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ പൗലൊസ് മാത്രമാണ് അവിടെ പോയതും കൊരിന്ത്യയിലുള്ളവർക്ക് വരം ലഭിക്കുവാനിടയായതും. ആ വസ്തുത സത്യമായതുകൊണ്ട് കൊരിന്ത്യാസഭ പൗലൊസിന്റെ അപ്പൊസ്തലമുദ്രയായിതീർന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്റെ അഭാവത്തിൽ ദൈവം നേരിട്ട് അത്ഭുതവരങ്ങൾ നൽകുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പൊസ്തലന്മാരായ പത്രോസും യോഹന്നാനും ശമര്യയിലേക്ക് പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു, പൗലൊസിന് റോമിൽ പോയി അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അത്ഭുതവരങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല (റോമർ 1:11). ദൈവം നേരിട്ട് അതു ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പൊസ്തലനെ കൂടാതെ ദൈവത്തിന് ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഈ നിയമത്തിന് ഏക ഒഴികഴിവ് കൊർനെലിയോസിന്റെ ഭവനമാണ്.²

ആ കാലശേഷം (അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലശേഷം) അത്ഭുതങ്ങളും, അടയാളങ്ങളും, വീര്യപ്രവൃത്തികളും നിന്നുപോയി. അത്തരം ആത്മീയവരങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുപ്പാൻ ഒരു അപ്പൊസ്തലനും ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല. ഇന്ന് അത്ഭുത-പ്രവൃത്തികൾ അവകാശപ്പെടുന്നവർക്ക് വെള്ളത്തിന്മീതെ നടക്കുവാനോ, കൊടുങ്കാറ്റു ശാന്തമാക്കുവാനോ, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിക്കുവാനോ, ഭക്ഷണം വർദ്ധിപ്പിച്ച് പുരുഷാരത്തെ പോറ്റുവാനോ, അതല്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയുള്ള മറ്റ് അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുവാനോ കഴിയുമെങ്കിൽ അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും കാണിക്കയാണ് വേണ്ടതു, അല്ലാതെ വെറുതെ അവകാശപ്പെടുകയല്ല വേണ്ടത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല.

പ്രത്യേക വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്

മർക്കൊസ് 16:17, 18-ൽ യേശു പറഞ്ഞു, "വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ

അടയാളങ്ങൾ നടക്കും: എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും, പുതുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും; സർപ്പങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും, മരണകരമായ യാതൊന്നും കടിച്ചാലും അവർക്ക് ഹാനി വരികയില്ല, രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെച്ചാൽ അവർക്ക് സൗഖ്യം വരും.” താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഈ വേദഭാഗം ഉത്തരം നൽകുന്നില്ല: (1) എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനോ, പുതുഭാഷകളിൽ സംസാരിപ്പാനോ, സർപ്പങ്ങളെ പിടിച്ചെടുപ്പാനോ, മരണകരമായതു കൂടിപ്പാനോ, രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാനോ കഴിയുമോ? (2) ആ വരങ്ങൾ ചില ആളുകൾക്കായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നോ? (3) അത്ഭുതവരങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നവർ എന്തിനാണെന്നായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്? (4) ആ വരങ്ങൾ എത്രനാൾ തുടർന്നിരുന്നു? (5) ആ വരങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശമെന്തായിരുന്നു?

എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ആ വരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് പൗലൊസിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവന തെളിയിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 12:7-11, 27-31). അവൻ വാഗ്മിയായി ചോദിച്ചു, “എല്ലാവരും അപ്പൊസ്തലന്മാരോ? എല്ലാവരും പ്രവാചകന്മാരോ? എല്ലാവരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരോ? എല്ലാവരും വീര്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരോ? എല്ലാവർക്കും രോഗശാന്തിക്കുള്ള വരം ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നുവോ? എല്ലാവരും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവോ?” ചില വിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമായിരുന്നു ആത്മീയ വരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകവരമാണുണ്ടായിരുന്നത്.

ചിലർക്ക് അത്ഭുതവരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നത്, അവർ വിശ്വാസികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, അവരെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിനു പ്രാപ്തമാക്കിയതുകൊണ്ടായിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 12:11). അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവരിൽ പകർന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു അവർക്ക് ആ ശക്തി ലഭിച്ചത് (പ്രവൃത്തികൾ 8:14-17; 19:6). അക്കാരണത്താൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാത്രമേ അത്ഭുതവരങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ (റോമർ 1:11 ശ്രദ്ധിക്കുക). അവ നൽകിയിരുന്നത് സുവിശേഷസത്യങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നു (മർക്കൊസ് 16:20; പ്രവൃത്തികൾ 14:3; എബ്രായർ 2:3, 4) അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു സഭക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടത് (എഫെസ്യർ 2:20).

മർക്കൊസ് 16:17, 18 നെ കുറിച്ച് മെക്ക്ഗാർവേ ശരിയായി പറഞ്ഞു:

ആ വാഗ്ദാനം, ഏതു കാലത്തേക്കും തുടരുന്നതല്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവ ഓരോ വിശ്വാസിയ്ക്കും നടക്കുമെന്നോ അല്ല പറഞ്ഞ്; എന്നാൽ അതു നടക്കുമെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു. നടക്കുന്നത്, വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകളിലായിരിക്കും. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലത്ത് അതു നടന്നു - അല്ലാതെ എല്ലാ വിശ്വാസികളിലുമല്ല, സംഘടിതമായ, ഏതാണ്ട് എല്ലാ വിശ്വസിക്കുന്നവരിലും നടന്നു. അത് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതിന്റെ പൂർണ്ണമായ നിറവേലായിരുന്നു.³

അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നത് യേശുവിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു

യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ തറെക്കുന്നതിന്റെ തലേ രാത്രി അവൻ തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ എന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തു തരും” (യോഹന്നാൻ 14:14). ഈ

വാക്യം എടുത്തുകൊണ്ട് ഇന്നും അത്ഭുതം നടക്കും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, ഇതു അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞതാണ്, അപ്പോൾ യേശുവിനോടുകൂടെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത് (മത്തായി 26:20; ലൂക്കൊസ് 22:14). ഒരാൾ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതത്തോട് പുറത്തുപോകുവാൻ പറയുന്നതായി പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം പറയുന്നുണ്ട്. അതിന് ഭൂതം മറുപടി പറഞ്ഞു, “യേശുവിനെ ഞാൻ അറിയുന്നു, പൗലൊസിനേയും പരിചയമുണ്ട്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു” (പ്രവൃത്തികൾ 19:13-15). പൗലൊസിന് യേശു ശക്തി കൊടുത്തിരുന്നു, പക്ഷെ ക്ലേവയുടെ പുത്രന്മാർക്ക് നൽകിയിരുന്നില്ല. ദൂരാത്മാവിന് അതു മനസ്സിലായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് അധികാരമില്ലാതെ കല്പിച്ചതു ഭൂതം അനുസരിച്ചില്ല.

അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ യേശുവിനോട് പറയുന്നത് അവർ തള്ളിക്കളയും, “കർത്താവേ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കയും, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിവിധ വീര്യപ്രവർത്തികൾ ചെയ്തില്ലയോ?” (മത്തായി 7:22).

അത്ഭുതം നടത്തുവാൻ ആദ്യം ശക്തി നൽകണം. പിന്നെ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ, യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ യാചിക്കുവാൻ വിശ്വാസം വേണം. ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണം പ്രവൃത്തികൾ 3:1-16 ൽ കാണാം. ആത്മാവ് വന്നപ്പോൾ പത്രൊസിനും യോഹന്നാനും ശക്തി ലഭിച്ചിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 1:8; 2:4), യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ മുടന്തനെ സൗഖ്യമാക്കി (വാ.6) അതു യേശുവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം മൂലമായിരുന്നു (വാ.16). വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമോ അല്ലെങ്കിൽ വെറുതെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ യാചിക്കുന്നതിനാലുമായിരുന്നില്ല അത്ഭുതം നടത്തിയിരുന്നത്. ശക്തി നൽകേണ്ടിയിരുന്നു; പിന്നെ യേശുവിലുള്ള വിശ്വസത്താൽ അത്ഭുതം നടത്തേണ്ടിയിരുന്നു.

പണത്തിനു വേണ്ടി അത്ഭുതം നടത്തിയില്ല

ഒരു മുടന്തനായ ഭിക്ഷക്കാരനോട് പത്രൊസ് പറഞ്ഞു, “വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല” (പ്രവൃത്തികൾ 3:6). യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞു, “രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവിൻ, മരിച്ചവരെ ഉയർപ്പിപ്പിൻ, കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധരാക്കുവിൻ, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവിൻ, സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു, സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ” (മത്തായി 10:8). “അദ്ധ്യാനം, പ്രയാസം, പലവട്ടം ഉറക്കിളപ്പ്, പൈതാഹം, പലവട്ടം പട്ടിണി, ശീതം, നഗ്നത” എന്നിവ പലപ്പോഴും സഹിച്ചിട്ടുള്ളതായി പൗലൊസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (2 കൊരിന്ത്യർ 11:27). യേശു പറഞ്ഞു, “കുറുനരികൾക്ക് കുഴിയും, ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്ക് കൂടും ഉണ്ട്, മനുഷ്യപുത്രനോ തല ചായ്ക്കാൻ സ്ഥലമില്ല” (ലൂക്കൊസ് 9:58).

അത്ഭുതം നടത്തിയിരുന്നവർ അത് പണസമ്പാദ്യത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അവർക്ക് അതു സൗജന്യമായി ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് സൗജന്യമായി കൊടുപ്പാനാണ് യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്. ഇന്നത്തെ-അത്ഭുത-പ്രവർത്തകർ ധാരാളം പണമുണ്ടാക്കി, അവർക്ക് പണം നൽകുന്നവരേക്കാൾ ആധംബരത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ യേശുവിന്റെ മാതൃകയല്ല പിൻപറ്റുന്നത്. പൗലൊസും, പത്രൊസും മറ്റു പ്രാരംഭ ക്രിസ്ത്യാനി

കളും പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനായിരുന്നില്ല അത്ഭുതം ചെയ്തിരുന്നത്.

**“എല്ലാം സൗഖ്യമാക്കുന്നതായിരുന്നില്ല”
അത്ഭുതങ്ങൾ**

യേശു വൈദ്യന്മാരിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് മരുന്നിന്റെ ഉപയോഗത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ, സൗഖ്യമുള്ളവർക്ക് വൈദ്യനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമില്ല” (മത്തായി 9:12; മർക്കൊസ് 2:17; ലൂക്കൊസ് 5:31). ലൂക്കൊസ് ഒരു വൈദ്യനായിരുന്നു. പൗലൊസ് അവനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ വെറും വൈദ്യൻ എന്നല്ല പറഞ്ഞത്, പിന്നെയോ, “പ്രിയ വൈദ്യനായ ലൂക്കൊസ്” എന്നാണ് പറഞ്ഞത് (കൊലൊസ്യർ 4:14), അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായശേഷവും വൈദ്യനായിത്തന്നെ തുടർന്നു എന്നാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

പൗലൊസ് തിമൊഥെയൊസിന് എഴുതിയപ്പോൾ മരുന്ന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “മേലാൽ വെള്ളം മാത്രം കുടിക്കാതെ നിന്റെ അജീർണ്ണതയും കൂടെകൂടെയുള്ള ക്ഷീണതയും നിമിത്തം അല്പം വീഞ്ഞും സേവിച്ചുകൊൾക” (1 തിമൊഥെയൊസ് 5:23). ലഹരി പിടിക്കത്തക്കവണ്ണം വീഞ്ഞു കുടിക്കുവാനല്ല പൗലൊസ് പറഞ്ഞത്, മറിച്ച് തിമൊഥെയൊസിന്റെ വയറ്റിലെ രോഗത്തിനു മരുന്നായി അല്പം വീഞ്ഞു സേവിക്കുവാനാണ് പറഞ്ഞത്.

തന്റെ കൂടെയുള്ളവരുടെ രോഗത്തെ പൗലൊസ് സൗഖ്യമാക്കാതിരുന്നത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, രോഗസൗഖ്യം രോഗികളുടെ വെറും സൗഖ്യത്തിനായിരുന്നില്ല, മറ്റൊരു ഉദ്ദേശം അതിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. പൗലൊസ് എഴുതി, “ത്രോഫിമോസിനെ ഞാൻ മിലേത്തിൽ രോഗിയായി വിട്ടേച്ചുപോയി” (2 തിമൊഥെയൊസ് 4:20). പൗലൊസ് തന്റെ ജഡത്തിലെ “ശുലം” സൗഖ്യമാക്കിയില്ല (2 കൊരിന്ത്യർ 12:7, 8).

മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നാകാം താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ: (1) രോഗികൾ ഡോക്ടർമാരെ ഉപയോഗിക്കണം. (2) പൗലൊസിന് അപ്പൊസ്തലന്റെ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, രോഗികളെ അവൻ സൗഖ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നിട്ടും (പ്രവൃത്തികൾ 14:9, 10; 19:11, 12), അവൻ തിമൊഥെയൊസിനേയും ത്രോഫിമോസിനേയും സൗഖ്യമാക്കിയില്ല. (3) തിമൊഥെയൊസിനോട് മരുന്നു സേവിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഇന്നു നമുക്ക് രോഗം വന്നാൽ ചികിത്സിക്കണം. (4) തിമൊഥെയൊസിനേയും ത്രോഫിമോസിനേയും സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ഒന്നുകിൽ പൗലൊസിന്റെ വിശ്വാസം മതിയായിരുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാകാം, അല്ലെങ്കിൽ സൗഖ്യമാക്കൽ രോഗികളുടെ ഗണത്തിന് വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ടാകാം സൗഖ്യമാക്കാതിരുന്നത്. പൗലൊസിന്റെയോ തിമൊഥെയൊസിന്റേയോ ത്രോഫിമോസിന്റേയോ വിശ്വാസത്തെ നാം സംശയിച്ചുകൂടാ (2 തിമൊഥെയൊസ് 1:5). (5) വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ രോഗിയായ തിമൊഥെയൊസിനോട് പൗലൊസ് പറഞ്ഞില്ല, പിന്നെയോ, മരുന്ന് സേവിക്കുവാനാണ് പറഞ്ഞത്. വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം സൗഖ്യം കിട്ടുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പൗലൊസ് തെറ്റായ ഉപദേശമാണ് നൽകിയത് എന്നു പറയേണ്ടിവരും. (6) പൗലൊസിന് തിമൊഥെയൊസിനേയും ത്രോഫിമോസിനേയും സൗഖ്യമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ട് അതു ചെയ്യാതിരു

ന്നുവെങ്കിൽ, അതു വലിയ അനീതിയാകുമായിരുന്നു.

(7) സൗഖ്യമാക്കൽ നടന്നത് ഒന്നുകിൽ അവർ നൽകിയ സന്ദേശം ദൈവത്തിന്റേതാണെന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ സന്ദേശത്തിലേക്ക് വിശ്വാസികളെ ആകർഷിക്കുവാനുള്ള അടയാളമായിട്ടായിരുന്നു.

(8) പൗലോസ് പ്രസംഗിച്ചത് ദൈവത്തിൽനിന്നായിരുന്നു എന്ന് തിമൊഥെയോസിനും ത്രോഫിമോസിനും അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അത് തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. (9) എഴുതപ്പെട്ട വചനം നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള തെളിവ് നൽകുന്നു (യോഹന്നാൻ 20:30, 31), അതുകൊണ്ട് ദൈവം മറ്റു തെളിവുകൾ നൽകുകയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, ലൂക്കോസ് 16:29-31 ൽ ധനവാൻ മോശെയുടേയും പ്രവാചകന്മാരുടേയും തെളിവിനപ്പുറം മറ്റൊന്ന് നൽകിയില്ല. (10) ഇന്ന് നമുക്ക് രോഗം വരുമ്പോൾ കണ്ടെത്താവുന്ന പ്രതിവിധികൾ കണ്ടെത്തണം. നാം അത്ഭുതത്തിനല്ല, മറിച്ച് സഹായത്തിനായി ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കണം.

ഉപസംഹാരം

ദൈവം ദൈവമാണെന്നും അവൻ തന്നെ നമുക്ക് തന്റെ വചനം മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും തെളിയിക്കുന്നതിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നടന്ന അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും പ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഇന്നുള്ളത് നേരിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ അല്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പിനാൽ അത്ഭുതവരങ്ങൾ ലഭിച്ച അവസാനത്തെ ആളും മരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അത്തരം പ്രവർത്തനം നിലച്ചു.

ഉപദേശിക്കുമാരെ വിലയിരുത്തേണ്ടത് അവരുടെ അത്ഭുതങ്ങളാലല്ല, അവരുടെ ഉപദേശത്താലാണ്. നാം ആത്മാക്കളെ ശോധന ചെയ്യണം (1 യോഹന്നാൻ 4:1), അത് അവർ അവകാശപ്പെടുന്ന അത്ഭുതത്താലോ അടയാളത്താലോ അല്ല, മറിച്ച് ഉപദേശത്തേയാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്. നമുക്ക് വിലയിരുത്തേണ്ടതിന് ദൈവം നമുക്ക് ഒരു നിലവാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്: “അവർ ലൗകികന്മാർ ആകയാൽ ലൗകികമായതു സംസാരിക്കുന്നു, ലോകം അവരുടെ വാക്ക് കേൾക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു. ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്ക് കേൾക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാത്തവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്ക് കേൾക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഏത് എന്നും വഞ്ചനയുടെ ആത്മാവ് ഏതെന്നും നമുക്ക് ഇതിനാൽ അറിയാം” (1 യോഹന്നാൻ 4:5, 6).

കുറിപ്പുകൾ

¹ജെ. ഡബ്ലിയു. മെക്ക്ഗാർവേ, ന്യൂ കമെന്ററി ഓൺ ആക്ട്സ് ഓഫ് അപ്പൊസ്റ്റൽസ്, വാല്യം, 1 (എൻ. പി., 1892; റീപ്രിന്റ്, ഡിലൈറ്റ്. ആർക്ക്.: ഗോസ്പൽ ലൈറ്റ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., എൻ.ഡി.), 142. ²ഈ പുസ്തകത്തിൽ മുൻപ് വന്നിട്ടുള്ള “പരിശുദ്ധാത്മാവും സ്നാനവും” എന്ന പാഠത്തിന്റെ ചർച്ചകൾ നോക്കുക. ³ജെ. ഡബ്ലിയു. മെക്ക്ഗാർവേ, മാത്യു ആന്റ് മാർക്ക്, ദ ന്യൂ കമെന്ററി വാല്യം, 1 (എൻ. പി., 1875; റീപ്രിന്റ്, ഡിലൈറ്റ്, ആർക്ക്.: ഗോസ്പൽ ലൈറ്റ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., എൻ. ഡി), 375.